

N:o 79.

Af herr **A. Johanson** i Mossebo, *om dagaflöningen till de värnpliktige under öfningstiden.*

Ehuru den af mig och tvenne länskamrater i enahanda syfte vid sistlidet års riksdag väckta motionen om ökad dagaflöning åt vår värnpliktiga ungdom under fullgörande af sin vapenöfning, vid verkställd votering mellan kamrarnes olika beslut blef afslagen, är dock denna fråga icke allenast ur försvarssynpunkt sedd, utan ur ren fosterländsk synpunkt af så stor betydelse, att jag med det stöd, Andra Kammaren i fjol lämnade motionerna, vågar i år förnya min framställning.

Med hänvisning i hufvudsak till motiveringen för min motion, n:o 108, vid fjolårets riksdag hafva i år nya skäl tillkommit, i det att befälet vid fjolårets riksdag för ökad tjänstgöring och minskad utsikt till annat förvärf förutom löneförhöjning fått tillökning med half dagaflöning för den tid de icke gjorde någon militärtjänst, och i år begär Kungl. Maj:t ökad aflöning åt underbefäl af manskapsklassen, vid hvilket förhållande billigheten fordrar och klokheten bjuder, att beväringssmannen också får ökad dagaflöning.

Det missnöje, som landet rundt förspordes efter antagandet af den nya värnpliktslagen, har under det förflutna året i oroväckande grad tilltagit, icke allenast bland de värnpliktige utan

jämväl från deras fäder och anförvanter, som, hur fattiga de än varit, måst skaffa någon slant åt sin värnpliktige son eller gunstling, så att denne, med den knappa kost, som består, vid den ansträngande tjänstgöringen icke skulle duka under af de strapatser, fältlifvet medför.

Mot en höjning i dagaflöningen hafva invändningar gjorts, att det är en hvars skyldighet försvara sitt fosterland utan särskild betalning, men mot en sådan invändning torde det tillåtas mig påpeka, att aflöning redan nu utgår, fastän med allt för lågt belopp, och att den aflöning, jag nu afser, i många år före den nya värnpliktslagens antagande utgått, utan att man då hörde talas om att den utgjorde betalning för försvar af sitt fosterland.

På grund af det anförda vågar jag vördsamt hemställa,

att Riksdagen må besluta,

att dagaflöningen till de värnpliktige under deras vapenöfning bestämmes till 50 öre per dag, samt att denna aflöning måtte utgå äfven innevarande år.

Stockholm den 26 januari 1903.

A. Johanson.

I motionen instämma:

J. A. Jonsson

i Hökhult.

W. Johansson

i Öija.

Sten Nordström.

O. H. Svensson:

Johan Olofsson.